

תורת אביגדור

לימודים

ע"פ שיחותיו של הגאון הרב אביגדור מילר זצ"ל
מאת: א. בן-עמי
איורים: יוכבד נדל

פרשת ויגש תשפ"ב

התאספות קדושה

אנו זקוקים לתרומות כדי לעמוד בביקוש הרב
נא לתרום בעין יפה

להנצחות: 076-599-4020

פרשת ויגש תשפ"ב

התאספות קדושה

"ארי!" קרא שימי כשארי הולצבכר נכנס לחצר תלמוד התורה ביום שלישי בבוקר. "ברוך הבא בשובך! איך היתה החתונה של 'הורקי'?"

עשרות ילדים הקיפו את ארי. מוסדות הורקי כתבו, ברכו ותיארו בכל העלונים של החסידות את החתונה הענקית החשובה המתקרבת. כשהם קוראים לזה: "אירוע קידוש השם של פעם בחיים!" אבל אף אחד לא ממש היה בטוח למה הם מתכוונים. חלק מהילדים חשבו שגם גויים יוזמנו לראות כמה יפה היא חתונה יהודית אמיתית. אחרים חשבו שאולי עצם הימצאותו של האדמו"ר תהיה הגורם לקידוש השם עצום.

כולם הקשיבו בדממה כשארי דיבר. "זה היה מדהים! ראשית, צבעו את המטוס הפרטי של אבא שלי כשהמילה 'הורקי' מתנוססת לכל אורכו של המטוס. והאדמו"ר אמר שנשכור טייסים חרדים - הוא רצה שרק יהודים חרדים יהיו מעורבים בהכנות לאירוע של קידוש השם! אפילו הצוותות במטוס היו כולם מחסידי הורקי!"

הילדים הקשיבו בתדהמה כשהם מדמיינים חסיד המסיע את המטוס למקום חנייתו וארי המשיך.

"החתונה היתה כל כך גדולה שזה היה צריך להיערך בהאנגר ענק - זה מבנה בו חונים המטוסים - בשדה התעופה. הם שכרו קבוצה 'משלנו' להפוך את הבניין העצום לאולם חתונות כשיופיו עולה על כל דמיון! היו שם גימורי זהב על הקירות ונברשות מיהלומים משתלשלות מהתקרה. ומאה שישים אלף חסידים עמדו על הפרנצ'עס.

"אבא שלי ואני טסנו במטוס עם האדמו"ר ומשפחתו. כאשר נחתנו, המפקח על תנועה אווירית דיבר עם הטייסים בידיש! ואז המטוס הגיע אל מול פתח המקלט והאדמו"ר פסע במורד המדרגות היישר לחופה! זה היה כל כך מדהים!

גם האוכל היה מדהים וכל המלצרים היו חרדים ולבשו שטריימלים! המוזיקה היתה אדירה - היתה להם תזמורת בעלת 42 כלים של זמרים מקצועיים הכי

חרדים שיש, והשירה והריקודים היו כל כך עוצמתיים!"

כלם עצרו את נשימתם לנוכח תיאוריו של ארי, שהמשיך הלאה.

"ובאמצע הריקודים האדמו"ר הרים את ידיו באמצע ריקוד הריצפה. המוזיקה השתתקה והוא התחיל לדבר. הוא אמר שהרבה אנשים תהו מהו הקידוש השם הגדול שיהיה והוא הסביר את זה עם וורט מהפרשה: מדוע יוסף אמר לכל המצרים לעזוב את החדר כשהוא התוודע אל אחיו? מדוע הם לא יכלו להיות שם? והוא אמר משהו מדהים. הוא אמר שכאשר יהודים מתאספים יחדיו, ישנה יותר השראת שכינה. יותר קדושה.

"ועכשיו, לראשונה, יוסף ואחיו היו מאוחדים שוב לגמרי - ולא יתכן היה, ששום גויים יהיו סביבם מכיון שזה היה זמן של קדושה, זמן בו השכינה שרתה על בני ישראל. בדיוק כמו ששנים רבות לאחר מכן הכניסה לבית המקדש עבור גויים היתה אסורה.

"האדמו"ר אמר שזו ההתאחדות הגדולה ביותר של 'הורקי' שאי פעם היתה

והכמות הגדולה ביותר של יהודים שהתאספה אי פעם בעירנו בבת אחת. ועל כן, השראת השכינה, הקידוש השם העצום המגיע מכזה ארוע היה כה גדול עד שהוא לא רצה שום גויים מעורבים ובאזור, בדיוק כמו כשיוסף התאחד שוב עם אחיו.

קהל הילדים חייך בהערצה כשארי סיים לשחזר את חתונת הורקי.

"וואו, באמת סיפור מדהים!" קרא קול מאחורי הקהל.

כולם הסתובבו. הם הופתעו לגלות את הרב כהן עומד מאחוריהם.

הרב כהן חייך. "אתם יודעים", הוא אמר, "יש לנו אירוע דומה ממש כאן בתלמוד התורה שלנו."

הילדים הביטו סביב, נבוכים. הקירות היו יפים ונקיים וצבועים בצבעים עליזים. אולם לא היו כלל שום גימורים מזהב על הקירות ושום נברשות לא השתלשלו מהתקרה של החידר. ובהחלט לא היה שום מטוס פרטי החונה בחוץ.

בראות הרב כהן את מבטם המבולבל של התלמידים, הוא המשיך. "הביטו סביב! בכל מקום בו תסתכלו כאן תראו יהודים. הילדים, הרב'ס, אפילו השומר שלנו הוא יהודי חרדי. החידר שלנו מ-ל-א בקדושה! השכינה מתענגת בתלמוד התורה שלנו!"

"אולם לא רק בתלמוד התורה. היום, כאשר הינכם צועדים הביתה מהלימודים ועוברים ליד כל בית של יהודים חרדים, שומרים תורה ומצוות או ליד כל חנות כשרה בה קונים כל שומרי השבת את המאכלים שלנו לכבוד שבת, עליכם לחשוב 'וואו! הבית הזה או החנות הזו מלאים בשכינה' - זהו מקום קדושה!"

כאשר הפעמון צלצל והילדים מיהרו לכיתותיהם, הם כולם חשבו על הערך העצמי אותו הם חשו כעת, על עצם השתייכותם ליהודים שומרי התורה והמצוות ועל כך שהם באופן קבוע מסובבים בשכינה הקדושה השורה ביניהם תדיר.

שבת שלום ומבורך!